

oplyste paa hans Distrikt, vil han blive affædiget uden Barmhjertighed (Jeg tror ikke, der kan lægges Administrationen Noget til Last i saa Henseende. Hvad den nye Ordning angaar, da tror jeg, at der er taget de Forholdsregler, der ere hensigtsmæssige for at undgaa Misligheder i Fremtiden, forsaavidt de i det Hele kunne undgaaes. Det er blevet forbudt at sælge af Deputatbrænde. Det er selvfølgelig blevet dem forbudt at møde paa Auktionerne og være Mellemmænd mellem Kjøberne og Akademiet, og det er blevet dem paalagt ikke uden særlig Tilbedelse at kjøre Brænde for Kjøberne. Jeg maa imidlertid bemærke, at det ikke kan gaa an at nægte dette absolut. Det kan ikke give Anledning til Misligheder — forsaavidt der ligefrem er Tale om Tyveri, kan man jo aldrig med fuld Sikkerhed værges sig — og det maa desuden siges at være et Tillæg til Skovfogdernes Løn, som er temmelig nødvendigt for dem. Det er jo ogsaa vel bekendt, at mange private Skovfogder have deres Udkomme gennem Brændekjørsler. Det er derfor nærmest blevet paalagt de to Skovfogder, om hvilke disse Misligheder ere opdagede, som en Straf ikke at maatte kjøre Brænde for Kjøbere i Skoven, og det vil være en meget følelig Mulkt for dem. — Hvad Underhaandsjalget angaar, da maa den ærede Ordfører, efter som han udtalte sig, have misforstaaet Ministeriets Skrivelse ganske overordentligt, hvis han virkelig vil, at hans Udtalelse skal tages ganske bogstavelig; thi der er virkelig ikke Tale om, at man vil indføre Underhaandsjalg som det Regelmæssige, nei, det Regelmæssige er Auktioner, men i disse enkelte Tilfælde maa ved Sorø Akademis Skove som ved enhver anden Skov Underhaandsjalget tillades. Det har noksom viist sig, at det gamle absolute Forbud i saa Henseende har været uhenfigtsmæssigt, fordi det nemlig ikke kan overholdes. Underhaandsjalget findes desuden for alle Skovdistrikter og gaa for Statens Skovdistrikter. Den Ordning, der nu er indført paa Sorø Akademi, er i Alt overensstemmende med den Ordning, som i længere Tider har været gjældende for alle Statens Distrikter, og jeg tror, at man i enhver Henseende har været tilfreds dermed. Jeg haaber at faae Ret i, at den Ordning, der nu er indført, vil vise sig praktisk baade overfor Akademiet selv og Kjøberne og for at undgaa Misligheder fra Betjentenes Side. — Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre i Anledning af, at den ærede Ordfører undrede sig over, at Ministeriet havde nægtet Forstanderen for Viby Høstole Statsstilfud af Sorø Akademis

Midler. Det er sket af den simple Grund, at det for Ministeriet er oplyst, at han har udtalt Sympathi for Nihilismen i Rusland. Jeg har fundet, at en Mand, der udtaler sig saaledes — og det har staaet i hans eget Blad, vi have ikke havt den fjerneste Grund til at sætte ham i Forhør for den Sags Skyld; den var tilstrækkelig oplyst for Ministeriet — ikke kunde være skikket til at nyde Understøttelse fra Statens Side for at opdrage den danske Ungdom. Det er min Mening om den Sag. Hvis de Herrer have en anden, maa De om det; jeg har ikke i Sinde at forandre min Stilling i saa Henseende.

Dahl: Med Hensyn til de Endringsforslag om Nægtelser og Medsættelser for Realskoler, der findes under Nr. 126—41, skal jeg tillade mig et Par korte Bemærkninger. Disse Medsættelser og Nægtelser, som for største Delen ere Gjentagelser fra i Fjor, ville, hvis de blive endelig vedtagne, blive yderst følelige for flere af de yngre Realskoler, der netop i deres første Arbeidsaar have en haard Kamp at bestaa for at bestridde Udgifterne til Skolemateriel og til de forskjellige Samlingers Vedligeholdelse. Om Realskolerne, baade ældre og yngre, maa det overhovedet siges, at deres Raar her i Landet ere lidet gunstige. De have stor Banstikighed ved at faae og i længere Tid beholde dygtige Lærerkrafter i deres Tjeneste, baade fordi Lønningerne ved disse Skoler er overordentlig lave, og fordi Skolerne ganske mangle Efterlønsret for deres Lærere. Ved et Møde i Sommeren 1882 af Realskolebestyrere vedtoges en Henvendelse til Undervisningsministeriet, hvori man androg paa, at der foretoges Foranstaltninger, som kunde afhjælpe flere af disse Ulemper ved Realskolerne. Realskolerne skyldte Administrationen og Lovgivningsmagten Tak for Opfyldelsen af to af de Ønsker, der bleve fremsatte i dette Andragende, nemlig Ønsket om Efter-syn og Vedligeholdelse af de syftte Samlinger ved Realskolerne, hvad der finder Sted ved Latinskolerne, og Ønsket om Udgivelse af samtlige Marsberetninger om Realskolerne til hel eller delvis Afsløsning af de tidligere Skoleprogrammer. Men de mere omfattende Henstillinger i dette Andragende have hidtil ikke havt det Held at føre til noget Resultat for Realskolerne. Naar Udvalgets Flertal i Betænkningens Nr. 156 udtaler, at det ikke finder tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa de foreslaaede Forhøielser, finder jeg deri et svagt Haab om, at ved 3die Behandling skal denne Nægtelse kunne blive taget tilbage. Jeg skal tillade mig ganske særlig at nævne en Skole, nemlig Korsør Real-